

Opinió

Democràcia? sí... almenys això és el que ens van prometre

Certament els qui avui ens governen això és el que ens van prometre abans de guanyar les eleccions però tot fa suposar que ho han oblidat. Fins i tot hom tem que aquests senyors ignoren el veritable significat d'aquest mot. Per si fos així, potser caldrà recordar-els-hi la definició que poden trobar a qualsevol diccionari **DEMOCRÀCIA**: Doctrina política que defensa la intervenció del poble en el govern i en l'elecció dels governants, encara que ells pel que sembla tant sols els ha interessat la segona part d'aquesta definició prou clara, i en l'elecció dels governants, perquè veritablement van ésser elegits democràticament, o sia amb la intervenció del poble, cosa que per ara encara no hem pogut veure sobretot els habitants del Vallès Oriental, destinat, sembla ser, a acollir totes les noves presons que es pensa construir, sense, però, consultar ningú no voler escoltar les veus en contra de pobles com primerament La Roca i ara Parets i Mollet. I d'això aquest senyors en diuen democràcia? Podem ésser pacients i resignats (per la força), però babaus, això sí que no, encara que s'ho pensin ells. Es parla molt aquests darrers temps de protegir els aiguamolls de l'Empordà, del delta de l'Ebre, de Doñana etc. etc. per tal de no malmetre les diferents espècies d'animals que se'n beneficien, molt bé, ho trobem molt bé, sí senyors, però i els homes i dones que tenim

la nostra vida en aquests pobles, no meritem quan menys el mateix respecte i protecció d'aquests animals que tan eficaçment es volen protegir? Tot sembla indicar que no. Malauradament s'ens vol imposar l'anorreament, l'anul·lació com a pobles sense cap mena de consideració, sense respectar la nostra identitat assolida al llarg de segles de treballs i esforços, menyspreant la nostra voluntat i el nostre dret a viure en pau i amb fe, estimant aquestes terres que tantes suors han costat des de temps immemorials. El Vallès Oriental encara, fins ara, ha estat un lloc on s'hi podia viure amb una certa tranquil·litat i gaudir un paisatge harmònic que ara ens volen destruir instal·lant presons a tort i a dret, talment com si volguessin convertir el nostre petit tros de país en un paradís de presons, que ningú vol, que ningú ha demanat i que ni tant sols se'ns ha preguntat si les volíem, i el que és encara pitjor, sense voler escoltar a la nostra protesta davant aquest greu atemptat a la nostra defensa com a poble que volem seguir essent això, uns pobles amb identitat pròpia, no els pobles de les presons com algú ja ha començat a titular. O potser volen motivar aldarulls, actes de força que motivin la intervenció de les forces d'ordre. ordre trencat pel qui l'hauran provocat en no respectar la voluntat dels pobles?.

Senyors governants, tant els de Madrid com els de Catalunya, que no dema-

nem res que no sigui just ni no ens pertoqui. Malauradament l'experiència ens ha demostrat que amb paraules i escrits als qui ens governen no es pot assolir el que és de justícia, que vam confiar en unes persones que ens van prometre governar al servei del poble i estem veient com es passen per sota de l'aixel·la les seves promeses, això no és just ni pot afavorir-los a l'avenir. Si a desgrat de tota l'oposició a les presons segueixen amb el seu tarannà, pensin en el futur. Què haurem d'explicar als nostres fills d'uns senyors que ens van prometre el què no han estat capaços de complir? Com podran aspirar en unes properes eleccions de seguir en el poder i quasi m'atreveria a escriure d'absolutisme menyspreable, ignominiós per a nosaltres. El nostre poble, la gent del nostre país, som prou assenyats com per tenir paciència i saber lluitar com sigui i fins on calgui per fer-nos respectar. La nostra història n'és plena de fets que així ho palesen, i nosaltres mai estarem disposats a defraudar els nostres avantpassats. La Roca, Parets i Mollet no volen les presons, tinguin en compte que també sabem dir NO i mantenir a qualsevol preu la nostra identitat com a pobles lliures i que saben el perquè i el com de la nostra història. Que no estem disposats a acceptar uns fets que ens facin avergonyir davant els nostres fills quan ens preguntin el perquè d'aquestes presons als nostres municipis.

Juli G. Valls

Cartes AL DIRECTOR

Senyor Director:

El fet d'haber escrit aquesta carta es centra en els fets de fa uns anys enrrera quan es va fer tallar uns arbres al carrer Església.

Moltes persones se li van tirar al damunt. Això juntament amb altres fets va motivar que aquesta persona... Bé, és igual, això no ve al cas. I no és que jo volguí defensar a ningú.

Però jo sí que voldria preguntar a aquella persona responsable dels fets que ja fa ara uns quants dies es varen tallar tots els arbres del passeig. Ara em direu, home! si és per asfaltar-lo, ja n'hi tornarem a plantar d'altres!

La veritat és que aquests arbres per fer-se grans com eren, hauran de passar uns vint-i-cinc anys, i jo em pregunto, calia tallar-los? El ciment és més bonic que qualsevol arbre? o, és que jo estic equivocant?.

Si és així, espero que la persona culpable em dongui motius per pensar com ella?.

Ens queixem de que la presó ens farà malbé el poble. I que fem nosaltres per el poble?.

Joan Bramona i Lloch

Conservem-ho !!!

Des de que sóc a La Roca, sento els mateixos comentaris: Ací no hi ha res, no tenim d'això ni d'allò, sembla mentira tan a prop de Barcelona... I és ben cert, a La Roca hi manquen moltes coses, però no és d'això del que avui us en vull parlar, sinó de les coses que tenim i nosaltres no les sabem valorar ni conservar.

Molts matins m'agrada caminar pels voltants de can Planas i és un espectacle ben depriment el que ofereix tan l'esplanada com la font: papers, menjar, bosses, ampolles, llaunes, tota mena de deixalles, i si afegim els gossos abandonats, és certament vergonyós.

Ja sé que molts diran que els que l'embruten no són gent de La Roca que són els "domingueros", potser sí, però per a mí això no és una justificació.

Nosaltres tenim la costum de pensar o de creure que si la nostra casa és neta, amb això ja n'hi ha prou, com si els carrers, el bosc i les places no visquin amb nosaltres, que fou un problema dels al-

tres. I no és cert, tenim l'obligació, com a ciutadans, de conservar i estimar el nostre entorn i el nostre poble.

El poble és de tots i per a tots i entre tots el tenim que fer més habitable, intentant d'aconseguir les millores necessàries al mateix temps, valorar i respectar les coses positives, que molt sovint són més de les que ens pensem.

Faig una crida, des d'ací, a l'Ajuntament com a màxim responsable de la neteja d'aquest poble així com a consellero d'instalar unes papereres a la font de can Planas amb uns cartells indicant la conveniència de tenir nets els nostres boscos, i, de tan en tan, els homes de la brigada d'obres públiques podrien netejar tots els entorns de La Roca, que són prou bonics i estan ben deixats de la ma de Déu.

Fem del poble una cosa nostra, no del veí, i entre tots ens sentirem orgullosos d'haber nascut o de viure en aquest poble que es diu La Roca.

Isabel M. Vera